

Sjeu

Ik ontmoette een man. We waren allebei vrijgezel, maar hij interesseerde me niet. Ik was voor hem gewaarschuwd:

‘Hij is serieel monogaam,’ zeiden ze.

‘En dat houdt in?’

‘Hij wordt altijd stapelverliefd, hemelt zijn geliefde huizenhoog op, maar na een week of drie is de sjeu eraf. Dan wordt hij weer stapelverliefd op een ander.’

‘Aha.’

Ik vroeg me af hoe die man er telkens weer een vrouw in kon laten lopen. Zo knap was hij immers niet. Op zeker ogenblik had hij weer een nieuw liefje. Ik had op voorhand medelijden met haar. Ze zag er goed uit, ze leek heel aardig en ze vormden samen een leuk stel. Na drie weken vroeg hij haar ten huwelijk. Iedereen hield de adem in.

Ze zagen er heel gelukkig uit. Ze trouwden en ze bleven maar gelukkig. Eigenlijk was hij ook wel een erg knappe man, zag ik nu.

Plaatjes en kleurtjes

Ik ontmoette een man die nog een jongetje was.

‘Wat is díé saai,’ zei ik tegen mijn vriendinnen op school. We lachten erom en we waren het snel eens dat hij wel de allersaaiste van de hele klas moest zijn.

‘Wie zou daar nou ooit verliefd op kunnen worden?’ vroeg een van mijn vriendinnen zich af.

‘O,’ zei ik, ‘dat zou ik best kunnen.’

Ze gilden van de lach.

‘Nee, echt,’ zei ik. ‘Ik meen het. Ik heb zoveel fantasie dat ik mezelf verliefd kan maken op de saaiste jongen van de klas. Wedden?’

Ze keken me ongelovig aan.

‘Wedden?’

‘Oké!’ Het was een deal. Nog diezelfde dag lanceerde ik een lief briefje naar de tafel van de saaie jongen. Hij pakte het op. Terwijl hij het las, begon hij tot in zijn knieën te blozen. De klas lachte.

De volgende morgen kreeg ik een briefje terug. Hij had er zijn best op gedaan met viltstiften, plaatjes en kleurtjes. ‘Liefde is van elkaar houden’ stond erop. En: ‘Ik hou ook van jou’.

Ik schaamde me dieper dan hij had kunnen blozen, maar nu moest ik doorzetten, vond ik. Bovendien begon ik hem opeens wel heel erg lief te vinden.

